

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/108/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121480490
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Šiffalovič
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:6121480490.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Šiffalovič a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Tatiány Pastierikovej v právnej veci žalobcu: GRUND VRANOV N.T., s.r.o., Makovická 934/16, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 31 686 974, zastúpený: Advokátska kancelária MARCEL BIZNÁR, s. r. o., Bajkalská 31, 821 05 Bratislava, IČO: 36 868 221, proti žalovanému: AM Solution, s.r.o., Rožňavská 22, 821 04 Bratislava, IČO: 47 554 274, zastúpený: Mgr. Renáta Dobrovodská, advokát, Rožňavská 22, 821 04 Bratislava, o zaplatenie 48.497,71 eur s príslušenstvom a o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/213/2021-384 zo dňa 20.06.2022, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave opravuje IČO žalovaného v záhlaví napadnutého uznesenia Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/213/2021-384 zo dňa 20.06.2022 tak, že správne má znieť: „IČO: 47 554 274“.

II. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/213/2021-384 zo dňa 20.06.2022 p o t v r d u j e .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 30.05.2022, sa žalobca voči žalovanému domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, a to zriadením záložného práva v prospech žalobcu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného nachádzajúcich sa v okrese Y., v obci Z. G., v kat. území G.:

- pozemok U.-H. Č.. XXX/X Q. I. X.XXX S., O. K.: L. K. M. J.;

- pozemok U.-H. Č.. XXX/XX Q. I. X.XXX S., O. K.: L. K. M. J.;

- stavba so súpisným číslom X, postavená na pozemku U.-H. Č.. XXX/XX, O. N.: G. W. L., K. N.: H.;

Na zabezpečenie peňažnej pohľadávky žalobcu vo výške 48.497,71 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne,

zo sumy 16.898,67 eur od 22.04.2020 do zaplatenia;

zo sumy 14.449,04 eur od 27.05.2020 do zaplatenia;

zo sumy 11.417,97 eur od 12.07.2020 do zaplatenia;

zo sumy 5.732,03 eur od 04.09.2020 do zaplatenia;

s paušálnymi náhradami nákladov spojených s uplatnením pohľadávok v sume 160 eur a s nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávok v sume 530,36 eur.

3. Podaný návrh žalobca odôvodnil tým, že z vyjadrení žalovaného vyplýva, že sa iba snaží oddialiť zaplatenie ceny diela. V tejto situácii bol na webovom portáli realitnej kancelárie Svoboda & Williams zverejnený inzerát, v ktorom žalovaný ponúka na predaj kaštieľ v obci Z. G.. Z príslušného LV č. XXXX vyplýva, že k nehnuteľnostiam je zapísané záložné právo v prospech záložného veriteľa Slovenská

záručná a rozvojová banka, a.s. Tento veriteľ poskytol žalovanému na základe úverovej zmluvy zo dňa 04.10.2019 úver v sume 1.000.000 eur. Táto pohľadávka je zabezpečená záložným právom aj na všetok hnuťelný majetok žalovaného, najmä vybavenie a zariadenie kaštieľa. Pod sp. zn.: XXXXX/XXXX je zapísané záložné právo k veľkokapacitnému stanu a k hnuťelnému majetku súvisiacemu s prevádzkou kaštieľa. Pod sp. zn.: XXXX/XXXX bolo zapísané záložné právo ku všetkým pohľadávkam žalovaného. Žalovaný nedokáže riadne uhrádzať už ani výdavky v súvislosti so svojou bežnou prevádzkou, napr. odvody do Sociálnej poisťovne a dane, nakoľko sa bežne objavuje v zoznamoch dlžníkov. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na účtovnú závierku žalovaného za rok 2020, z ktorej vyplýva, že mal na konci účtovného obdobia záväzky 1.372.636 eur, z čoho 4.359 eur tvorili záväzky voči zamestnancom a 3.078 eur záväzky zo sociálneho poistenia. Majetok žalovaného vo forme peňažných prostriedkov tvorila iba suma 866 Eur, pričom na bankovom účte nemal žiadne peňažné prostriedky. Nešlo teda o žiadny prechodný nedostatok peňažných prostriedkov ku koncu účtovného obdobia. Až približne 99,95 % netto hodnoty obežného majetku tvorili krátkodobé pohľadávky, čo nasvedčuje začínajúcemu procesu tzv. tunelovania obchodnej spoločnosti. Teraz žalovaný už začal s fázou, kedy sa na škodu svojich veriteľov zbaví aj hnuťelného a nehnuteľného majetku a reálne ukončí svoju podnikateľskú činnosť. Keďže neuložil do zbierky listín účtovnú závierku za rok 2021, tak nie sú dostatočne známe údaje o súčasnej finančnej situácii žalovaného. Nehnuteľnosti majú pravdepodobne vyššiu hodnotu ako predstavuje súčasná pohľadávka záložného veriteľa, avšak po predaji nehnuteľností by sa mohol žalovaný tejto zvyšnej sumy zbaviť prevedením na spriaznené osoby, aby zmaril uspokojenie pohľadávok svojich veriteľov.

Obava z ohrozenia exekúcie podľa žalobcu vyplýva aj zo skutočnosti, že konateľom žalovaného je F. K., ktorý je známy tým, že priamo alebo cez iné osoby zakladá obchodné spoločnosti, alebo preberá obchodné vedenie existujúcich, ktoré sa postupne stávajú insolventné a následne sú vymazané ex offa z obchodného registra, čím systematicky tuneluje spoločnosti a marí uspokojenie pohľadávok veriteľov. Z údajov zapísaných v obchodnom registri vyplýva, že F. K. figuruje ako člen štatutárneho orgánu, spoločník, príp. člen dozornej rady v 31 obchodných spoločnostiach, z čoho 17 bolo vymazaných ex offa z obchodného registra a jedna je v konkurze. Z verejne dostupných údajov o obchodných spoločnostiach, v ktorých pôsobil alebo ešte pôsobí, vyplýva, že sa pod jeho vedením zbavujú majetku na škodu veriteľov a stávajú sa insolventné. V spoločnostiach KGC, a.s., Slovenská drevárska spoločnosť s.r.o., spoločnosť LPS, s.r.o., NP publication reality, s.r.o., SOLUX a.s., Atmosféra s.r.o. a Brezina s.r.o., je nepochybná aj časová súvislosť pôsobenia F. K. s jasnými ukazovateľmi tunelovania obchodnej spoločnosti, resp. s ich úpadkom. Je tak nanajvýš pravdepodobné, že takéto správanie zopakuje aj u žalovaného a zmarí tým uspokojenie pohľadávok veriteľov. Inzerát realitnej kancelárie, ktorým sa ponúka na predaj celý nehnuteľný majetok žalovaného, je pomerne jasným indikátorom.

Nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je jediným účinným prostriedkom na zamedzenie nebezpečenstva zmarenia budúceho uspokojenia pohľadávok žalobcu. V čase skončenia súdneho konania sa môže stať, že žalovaný už nebude disponovať žiadnym majetkom. Hrozba ohrozenia exekúcie je preto vzhľadom na osobitosti tohto skutkového stavu aktuálna už teraz. Žalobca mal za to, že popísaním skutkového stavu, najmä predchádzajúceho sústavne sa opakujúceho správania konateľa žalovaného riadne a dostatočne osvedčil skutočnosti, z ktorých objektívne vyplýva obava budúceho ohrozenia exekúcie. V prípade nenariadenia zabezpečovacieho opatrenia by sa podstatne zhoršila právna pozícia žalobcu a súdne konanie by sa pre neho mohlo stať bezpredmetné. Majetkové pomery žalovaného, predchádzajúce opakujúce sa správanie jeho konateľa aj súčasné správanie žalovaného podľa názoru žalobcu odôvodňujú obavu, že exekúcia bude ohrozená.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 343 ods. 1, 2, 3, § 344, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 151b ods. 1, § 151d ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“).

5. Súd konštatoval, že žalobca sa zabezpečovacím opatrením domáha zabezpečenia svojej peňažnej pohľadávky ako veriteľ, teda potenciálny oprávnený v exekučnom konaní, nakoľko má za to že existuje dôvodná obava, že exekúcia rozhodnutia v danej veci bude ohrozená. Súd po dôkladnom preštudovaní návrhu žalobcu ako aj ním predložených listinných dôkazov dospel k záveru, že v danom prípade žalobca neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť práva a povinnosti medzi stranami sporu nariadením zabezpečovacieho opatrenia. Žalobca vzhľadom na obavu z úspešnosti svojej budúcej potenciálnej exekúcie voči žalovanému v ekonomických a finančných ťažkostiach žalovaného, v existencii záložného práva v prospech Slovenskej záručnej a rozvojovej banky, a.s. ako aj z toho dôvodu,

že za konateľa žalovaného bol ustanovený F. Z. K., ktorý má byť známy „tunelovaním“ obchodných spoločností.

6. Z listinných dôkazov, ktoré žalobca súdu predložil súd nevzhladol existenciu takého bezprostredného ohrozenia ďalšej vymožitelnosti pohľadávky žalobcu voči žalovanému, ktoré by bolo možné odvrátiť len bezodkladným zásahom do vzájomných práv a povinností strán sporu zriadením zabezpečovacieho opatrenia. Z listinných dôkazov predložených žalobcom ako aj lustráciou verejne dostupných registrov súd nevzhladol takú ekonomicky nepriaznivú, prípadne zhoršujúcu sa situáciu žalovaného, ktorá by bola objektívne spôsobilá vzbudiť obavu z vymožitelnosti žalobcom uplatneného nároku v budúcej exekúcii.

7. Ako súd ustálil z vykonaného dokazovania ekonomických ukazovateľov žalovaného, tento je stabilným podnikateľským subjektom, ktorého hospodárenie a podnikateľská činnosť sa žiadnym spôsobom nevymyká bežnému výkonu podnikania. Je síce pravdou, že bonita žalovaného oproti predchádzajúcemu účtovnému obdobiu mierne poklesla, žalovaný však aj v poslednom účtovnom období (2020) dosiahol lepšie hospodárske výsledky ako v predchádzajúcom účtovnom období. V tejto súvislosti poznamenal, že hospodárske výsledky žalovaného v účtovnom období 2021 doposiaľ nie sú verejne dostupné, a preto si súd nemohol vytvoriť konkrétnejší a presnejší obraz o vývoji ekonomickej situácie žalovaného, pričom údaje z roku 2020 nemožno posudzovať ako smerodajné a naliehavé pre rozhodovanie o zabezpečovacom opatrení. Z § 40 ods. 2 Obchodného zákonníka, navyše vyplýva povinnosť obchodnej spoločnosti ako účtovnej jednotky uložiť riadnu individuálnu účtovnú závierku do zbierky listín do deviatich mesiacov odo dňa jej zostavenia. Lustráciou obchodného registra súd zistil, že účtovnú závierku za rok 2020 žalovaný zostavil dňa 13.06.2021 a zaslal obchodnému registru dňa 23.06.2021. Tvrdenia žalovaného v návrhu zo dňa 30.05.2022 o tom, že žalovaný nezostavil účtovnú závierku za rok 2021, je preto s ohľadom na postup žalovaného v predchádzajúcom účtovnom období, kedy ju zostavoval v mesiaci jún, čo je plne v súlade s vyššie uvedeným § 40 ods. 2 Obchodného zákonníka, potrebné považovať za predčasné a nerelevantné.

8. Súd k tvrdeniam žalobcu o zhoršujúcej sa ekonomickej situácii žalovaného tiež poznamenal, že typickým znakom podnikateľského prostredia je jeho premenlivosť. Podnikanie je potrebné chápať ako činnosť, pri ktorej podnikateľ svojou sústavnou činnosťou podstupuje riziko, ktoré so sebou výkon podnikateľskej činnosti prináša, a ktoré môže viesť ako k zisku, tak aj k strate, pričom skutočnosť, že podnikateľ nie je pri svojej podnikateľskej činnosti v aktuálnom období úspešný a nedosahuje zisk, alebo, že sa v dôsledku neúspešného podnikania ocitol v nepriaznivej finančnej situácii, môžu mať v premenlivom a dynamickom prostredí podnikania len dočasný charakter. Nemožno tak samotnú ekonomickú situáciu žalovaného, ktorá sa navyše rapídym spôsobom nezhoršila medzi rokmi 2019 a 2020, automaticky a bez ďalších súvislostí považovať za takú, ktorá by odôvodňovala bezprostrednú obavu z jeho ďalšej existencie a ďalšej solventnosti, obzvlášť ak žalobca nepreukázal, že by sa žalovaného ekonomická situácia v porovnaní s uvedenými obdobiami v súčasnosti ešte zhoršila.

9. Za spôsobilé objektívne vyvolať obavu z úspešnosti budúcej exekúcie by mohlo byť považované len také správanie, ktoré svojím rozsahom, bezprostrednosťou, ekonomickou situáciou a protihodnotou má alebo môže mať zásadný vplyv na ďalšiu existenciu žalovaného ako podnikateľského subjektu a najmä tým by bolo spôsobilé ohroziť postavenie žalobcu ako budúceho oprávneného z budúcej exekúcie. Jedine zrejmy zámer žalovaného ako povinného ukrátiť veriteľa (žalobcu), ktorý by vyplýval z jeho úkonov týkajúcich sa majetku, by bol reálne spôsobilý vyvolať potrebu poskytnutia okamžitej súdnej ochrany záujmov oprávneného, ktoré by bez takéhoto súdneho zásahu mohli celkom zjavne utrpieť. Takéto správanie sa žalovaného však žalobca podľa názoru súdu vo svojom návrhu neosvedčil a takéto správanie neosvedčuje ani súčasná snaha žalovaného o predaj kaštieľa v Z. G.. Predaj nemožno stotožňovať so snahou o zbavovanie sa majetku. Takým by bolo scudzenie kaštieľa za neprímerane nízku cenu, fiktívny predaj spriazneným osobám či iná forma nakladania bez primeranej protihodnoty. Pokiaľ žalovaný kaštieľ predáva transparentne cestou realitnej kancelárie, je predpoklad že získa protihodnotu zodpovedajúcu hodnote nehnuteľnosti, ktorá ako sám žalobca uvádza, je vyššia ako hodnota záložných práv zriadených na majetku žalovaného. V tejto súvislosti súd poznamenal, že bonita spoločnosti sa nemeria množstvom nehnuteľností, ktoré má spoločnosť vo vlastníctve a peňažné prostriedky na účtoch (v prípade scudzenia kaštieľa), sú rovnako efektívne postihnuteľné výkonom exekúcie ako nehnuteľnosti, navyše, ak je predpoklad, že výška týchto peňažných prostriedkov bude vyššia ako hodnota zriadených záložných práv.

10. Podľa názoru súdu ani samotné ustanovenie konateľa K. nemôže byť dostatočným predpokladom pre vznik dôvodnej obavy z vymožitelnosti uplatneného nároku. Jeho konanie v iných obchodných spoločnostiach v minulosti nemá súvis s prejednávanou vecou a hoci je spôsobilé vyvodiť určitú povesť o osobe, súd nemôže rozhodovať na základe dojmov a hypotetických úvah vychádzajúcich z minulosti, ktoré sa navyše žiadnym spôsobom netýkajú žalovaného ako subjektu. Tvrdenia uvádzané súdu je nevyhnutné riadne osvedčiť a pokiaľ má žalobca za to, že ustanovenie tejto osoby za konateľa priamo smeruje k „tunelovaniu spoločnosti“, je povinný osvedčiť to objektívnymi dôkazmi, týkajúcimi sa priamo žalovaného. Lustráciou obchodného registra súd navyše zistil, že F.. K. je konateľom žalovaného už od 06.06.2019, a bol teda jeho konateľom aj v čase, keď žalobca ako zhotoviteľ vykonával dielo pre žalovaného ako objednávateľa, pričom od uvedeného obdobia sa žalobca nijakým spôsobom voči osobe konateľa žalovaného neohradzoval a žalobca s ním ako zmluvný partner riadne spolupracoval. Poukazovanie na ustanovenie tejto osoby za konateľa preto nemôže po viac ako 3 rokoch vzbudzovať bezprostredne hroziacu obavu z ohrozenia vymožitelnosti žalobcovho nároku.

11. Vzhľadom na uvedené, najmä s ohľadom na to, že žalobca neosvedčil existenciu takých majetkových pomerov žalovaného či jeho správania, ktoré by objektívne a najmä neodkladne odôvodňovali obavu, že prípadná exekúcia bude ohrozená, súd návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol. Nakoľko návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol podaný v rámci prebiehajúceho konania o veci samej, o nároku na náhradu trov konania súd rozhodne v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí.

12. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Svoje podanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

13. V súvislosti s námietkou, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci žalobca uviedol, že na osvedčenie obavy z ohrozenia exekúcie nie je nutné, aby sa dlžník začal zbavovať svojho majetku, ale osvedčením obavy je už len tá skutočnosť, že žalovaný je v nepriaznivej finančnej situácii, že je pravdepodobne platobne neschopný, že si neplní svoje záväzky alebo viacero veriteľov od neho vymáha svoje pohľadávky. V tejto súvislosti poukázal na uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 32Cob/1/2020 zo dňa 09.02.2021 a sp. zn. 32Cob/9/2020 zo dňa 30.04.2021 a uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/278/2014 zo dňa 30.04.2014 a sp. zn. 17Co/255/2016 zo dňa 24.05.2016.

14. Namietal, že v odôvodnení napadnutého uznesenia absentuje komplexné zhodnotenie všetkých okolností, ktoré môžu ohroziť vymožitelnosť zabezpečovanej pohľadávky. Ak by žalovaný uzavrel kúpnu zmluvu na všetok svoj nehnuteľný majetok s jeho vybavením a príslušenstvom, ktorý tvorí takmer všetok majetkový substrát žalovaného, tak by sa o tom žalobca dozvedel najskôr vyznačením plomby na liste vlastníctva. O zámere žalovaného predať svoj majetok za neprimerane nízku cenu sa žalobca nemôže včas dozvedieť. O nevýhodnom predaji by sa žalobca dozvedel len nepriamo až na základe najbližšej účtovnej závierky žalovaného, ak by bola vôbec zostavená a uložená do zbierky listín, na základe vyhlásenia konkurzu, zastavenia konkurzného konania pre nedostatok majetku alebo od súdneho exekútora, ktorý by nezistil žiadny majetok žalovaného. Za takého stavu by už bola pohľadávka žalobcu nevymožiteľná.

15. Poukázal na to, že z účtovnej závierky žalovaného za rok 2020 vyplýva, že zloženie jeho majetku nebolo dostatočne likvidné a s vysokou pravdepodobnosťou bol už na konci roka 2020 platobne neschopný v zmysle § 3 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Za bežný výkon podnikania nemožno v žiadnom prípade označiť stav, kedy podnikateľ nemá priebežne žiadne peňažné prostriedky na uhrádzanie základných nákladov v súvislosti so svojou prevádzkou, a kedy je uhrádzanie takýchto nákladov plne závislé od prijatia platieb od jeho odberateľov. Tvrdil, že s vysokou pravdepodobnosťou žalovaný v súčasnosti prechádza procesom tzv. tunelovania. Ďalej uviedol, že nízka likvidita žalovaného mu spôsobuje problémy pri uhrádzaní platieb vrátane základných výdavkov, akými sú odvody do Sociálnej poisťovne a dane, pričom žalovaný sa pravidelne objavuje v zoznamoch dlžníkov. Poukázal na nové skutočnosti, ktoré neboli dostupné v čase podania návrhu, a síce, že od 06.06.2022

je žalovaný evidovaný v zozname dlžníkov Sociálnej poisťovne a od 20.06.2022 v zozname daňových dlžníkov.

16. Konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalovaný dosiahol v roku 2020 lepšie hospodárske výsledky ako v roku 2019 nie je relevantné, keďže v absolútnom vyjadrení ide o nárast čistého zisku iba o 351 eur, pričom došlo k medziročnému poklesu tržieb o 41 %. Súd prvej inštancie v bode 19 odôvodnenia napadnutého uznesenia ďalej uviedol, že údaje z roku 2020 nemožno posudzovať ako smerodajné a naliehavé pre rozhodovanie o zabezpečovacom opatrení. Ak by platila takáto premisa, tak to znamená, že žalobca sa až do zverejnenia účtovnej závierky žalovaného za rok 2021 nemôže domáhať nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, pretože bez najnovšej účtovnej závierky nedokáže osvedčiť nepriaznivú hospodársku situáciu žalovaného. Žalobca považoval za neprípustné, aby bolo poskytnutie právnej ochrany nevyhnutnej na zabezpečenie účelu súdneho konania o zaplatenie dlžnej ceny diela podmienené tým, že žalovaný najprv zverejní svoju účtovnú závierku. To by mohlo znamenať, že ak žalovaný už žiadnu účtovnú závierku v registri účtovných závierok neuloží, tak sa žalobca nikdy nedomôže včasnej a efektívnej právnej ochrany.

17. S poukazom na § 49 ods. 2 a 3 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov uviedol, že žalovaný bol povinný uložiť v registri účtovných závierok účtovnú závierku za rok 2021 do 31.03.2022, resp. v prípade predĺženia lehoty na podanie daňového priznania do 30.06.2022, a nie v lehote deviatich mesiacov, ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie. Dal do pozornosti, že žalovaný uložil v registri účtovných závierok účtovnú závierku za rok 2021 dňa 30.06.2022. Z tejto účtovnej závierky vyplýva, že hospodárska situácia žalovaného sa naďalej zhoršuje. Taktiež sú v tejto účtovnej závierke uvedené viaceré skutočnosti nasvedčujúce tunelovaniu žalovaného. Žalovaný v roku 2021 dosiahol stratu vo výške 31.291 eur, tržby mu v porovnaní s rokom 2020 klesli o 73 %, resp. 3,64-násobne a výnosy z hospodárskej činnosti o 61 %, resp. 2,58-násobne. Nielen zlej hospodárskej situácii žalovaného, ale aj tunelovaniu žalovaného, nasvedčuje medziročný nárast hodnoty krátkodobých pohľadávok o 55 % z 248.175 eur na 385.072 eur, medziročný nárast krátkodobých záväzkov o 93 % z 320.616 eur na 619.255 eur, medziročný nárast hodnoty záväzkov voči spoločníkom o 80 % z 209.48 eur na 376.605 eur, 3,55-násobný medziročný nárast záväzkov voči zamestnancom z 4.359 eur na 15.484 eur, medziročný nárast záväzkov zo sociálneho poistenia o 28 % z 3.078 eur na 3.932 eur, 4,35-násobný medziročný nárast daňových záväzkov z 891 eur na 3.878 eur a 6,76-násobný medziročný nárast iných záväzkov z 10.225 eur na 69.111 eur. Žiadne skutočnosti tak nenasvedčujú tomu, že by mala byť hospodárska situácia žalovaného rovnaká alebo lepšia ako v roku 2020.

18. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný sa síce snaží predat' kaštieľ za čo najvyššiu možnú cenu, ale predstava, že výťažok z predaja majetku po splatení úveru použije na uspokojenie pohľadávok svojich veriteľov, vrátane žalobcu, je naivná. V súčasnosti žalovaný disponuje menej likvidným majetkom, ktorý predstavuje nehnuteľný a hnutelný majetok. Po jeho odpredaní by však žalovaný disponoval peňažnými prostriedkami, ktoré sú neporovnateľne likvidnejšie. Tieto peňažné prostriedky by mohol žalovaný podstatne rýchlo previesť na spriaznené osoby a zmarit' tak výkon akejkoľvek exekúcie. V žiadnom prípade preto nie je možné tvrdiť, že peňažné prostriedky sú rovnako efektívne postihnuteľné výkonom exekúcie ako nehnuteľné a hnutelné veci. Transparentnosť predaja majetku žalovaného spochybňuje skutočnosť, že cena je dostupná iba na vyžiadanie od realitnej kancelárie. Nemožno preto ani s určitosťou tvrdiť, že žalovaný získa protihodnotu zodpovedajúcu hodnote nehnuteľností. Taktiež môže mať žalovaný aj vzhľadom na svoju finančnú situáciu snahu predat' svoj majetok čo najrýchlejšie, čo tiež môže viesť k zníženiu kúpnej ceny. Žalobca zdôraznil, že jedinou možnosťou pre žalobcu, ako sa domôcť právnej ochrany voči zmareniu budúcej exekúcie tunelovaním žalovaného, je nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Mal za to, že preukázal vysokú pravdepodobnosť toho, že sa žalovaný zbaví svojho majetku a zmarí tým uspokojenie pohľadávok žalobcu.

19. Namietal, že súd ignoruje pomerne rozšírený negatívny fenomén tzv. tunelovania obchodných spoločností. Takýto proces by sa dal s vysokou mierou istoty potvrdiť alebo vyvrátiť jedine nezávislým auditom u žalovaného, ktorý by preskúmal jeho finančné toky. Preukazovanie takýchto skutočností presahuje možnosti konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Tvrdenie súdu prvej inštancie, že takéto skutočnosti by bolo nevyhnutné osvedčiť „objektívnymi dôkazmi týkajúcimi sa priamo žalovaného“, je preto nenáležité. Ak z verejne dostupných informácií vyplýva, že p. F. Z. K. s vysokou pravdepodobnosťou vytuneloval, resp. priviedol do platobnej neschopnosti, už minimálne sedem obchodných spoločností, pričom figuruje v 31 obchodných spoločnostiach, z ktorých 30 bolo

alebo stále je v hospodárskych problémoch, tak je pomerne dosť naivná predstava, že takáto osoba začala poctivo podnikáť. Pravdepodobnosť určitej budúcej udalosti je potrebné odvodzovať práve od minulých udalostí rovnakého charakteru. Ak sa takmer všetky obchodné spoločnosti pod vedením alebo kontrolou p. F. Z. K. dostali do nepriaznivej hospodárskej situácie, tak pravdepodobnosť takejto udalosti aj u žalovaného hraničí s istotou. Ak nedôjde k nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia, tak dôjde s najvyššou pravdepodobnosťou k reálnemu presunu majetkových hodnôt žalobcu spriazneným osobám žalovaného, príp. p. F. Z. K.. Ďalej uviedol, že konštatovanie súdu prvej inštancie v bode 22 odôvodnenia napadnutého uznesenia, že žalobca sa žiadnym spôsobom neohradzoval voči osobe konateľa žalovaného, opäť ignoruje podstatu fenoménu tzv. tunelovania obchodných spoločností. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že dôveroval konateľovi žalovaného natoľko, že ani netrval na uzavretí písomnej zmluvy o dielo a na dodaní potrebných podkladov pre realizáciu stavby, pričom o nepoctivosti p. F. Z. M. K. sa žalobca dozvedel až po tom, keď s ním musel ukončiť spoluprácu. Konštatoval, že súdy by sa nemali pokúšať vždy a za každých okolností, a obzvlášť nie pri nariaďovaní zabezpečovacích opatrení, úplne oddeľovať obchodné spoločnosti od fyzických osôb, ktoré v nich pôsobia.

20. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie skutočnosti odôvodňujúce nariadenie zabezpečovacieho opatrenia neposudzoval vo vzájomnej súvislosti, ale jednotlivo. Poukázal tiež na to, že súd uviedol, že sa oboznámil s listinnými dôkazmi žalobcu o obchodných spoločnostiach, v ktorých pôsobí alebo pôsobil p. F. Z. K., avšak uviedol iba 11 z nich, a to napriek tomu, že žalobca predložil súdu údaje o 29 obchodných spoločnostiach. Súd prvej inštancie tak nevzal do úvahy všetky skutočnosti opísané žalobcom. Žalobca trval na tom, že riadne osvedčil existenciu takých majetkových pomerov žalovaného a také správanie žalovaného, ktoré spolu s údajmi o iných obchodných spoločnostiach vedených a kontrolovaných p. F. Z. K. vyvolávajú dôvodnú obavu z ohrozenia budúcej exekúcie. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyhovie a žalobcovi prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, alternatívne, aby napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a zároveň, aby žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Prílohou odvolania žalobcu je účtovná závierka žalovaného za rok 2021, údaje z portálu finstat.sk o žalovanom a údaje z portálu finstat.sk o dlhoch žalovaného.

21. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

22. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné potvrdiť.

23. Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

24. Odvolací súd zistil, že pri vyhotovovaní napadnutého rozhodnutia došlo k chybe v písaní, keď súd prvej inštancie v záhlaví napadnutého uznesenia č.k. 25Cb/213/2021-384 zo dňa 20.06.2022 uviedol nesprávne IČO žalovaného, keď namiesto „47 554 274“ uviedol „40 476 332“. Odvolací súd preto v súlade s § 224 CSP opravil IČO žalovaného v záhlaví uznesenia Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/213/2021-384 zo dňa 20.06.2022 tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

25. Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

26. Podľa § 343 ods. 2 CSP, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

27. Podľa § 343 ods. 3 CSP, výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

28. Podľa § 344 CSP, sa ustanovenia o neodkladnom opatrení použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

29. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

30. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

31. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

32. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

33. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

34. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

35. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

36. Súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, keď dospel k záveru, že v danom prípade žalobca neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť práva a povinnosti medzi stranami sporu nariadením zabezpečovacieho opatrenia. Konštatoval, že žalobca neosvedčil existenciu takých majetkových pomerov žalovaného či jeho správania, ktoré by objektívne a najmä neodkladne odôvodňovali obavu, že prípadná exekúcia bude ohrozená.

37. V zmysle platnej právnej úpravy (§ 343 a nasl. CSP) základnými predpokladmi na to, aby bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené, sú i) existencia návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ii) spôsobilý predmet záložného práva, iii) zriadenie záložného práva na zabezpečenie peňažnej pohľadávky a iv) existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie, pričom navrhovateľ musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť zabezpečovacie opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu. Navrhovateľ je povinný okrem opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísať tiež skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Konanie o zabezpečovacom opatrení (rovnako ako konanie o neodkladnom opatrení) sa vyznačuje tým, že súd nezisťuje všetky skutočnosti nevyhnutné pre rozhodovanie vo veci samej a stanovené pre dokazovanie, ale je nevyhnutné osvedčiť okolnosti, ktoré by odôvodňovali záver o potrebe jeho nariadenia. Pri rozhodovaní zároveň musí byť dodržaná zásada primeranosti takéhoto zásahu do práv dotknutej osoby, a to v pomere k navrhovateľom osvedčenému ohrozeniu oprávnených záujmov.

38. Zmyslom zabezpečovacieho opatrenia je aj tá skutočnosť, že v prípade jeho nariadenia sa má zabezpečiť taký stav, bez nariadenia ktorého by tento nebolo možné dosiahnuť v prípade úspechu žalobcu v konaní vo veci samej. Samotné dokazovanie má v konaní o návrhu zabezpečovacieho opatrenia povahu osvedčovania. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

39. Účelom zabezpečovacieho opatrenia je dočasná úprava práv a povinností strán sporu, ktorá neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej. Všeobecný súd zabezpečovacím opatrením dočasne a predbežne upravuje pomery strán sporu, pričom je dôležité, že je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania takého opatrenia domáha, ale v rámci ústavných pravidiel tiež tomu, proti komu návrh smeruje. (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 741/2017-20 zo dňa 20.12.2017)

40. Odvolací súd dospel k názoru, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia ako nedôvodný, nakoľko neboli splnené základné zákonné predpoklady pre jeho nariadenie. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia relevantným spôsobom neosvedčil obavu z budúceho zmarenia exekúcie ako jedného z predpokladov na vyhoviecie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podľa § 343 CSP. Osvedčenie ohrozenia prípadnej exekúcie je potrebné posudzovať aj vo vzťahu ku konaniu žalovaného, a teda či vykonáva nejaké kroky alebo sa správa alebo postupuje tak, že tento postup môže u žalobcu vzbudiť dôvodné obavy, že prípadná exekúcia môže byť ohrozená. Samotná obava žalobcu môže byť len jeho subjektívna predstava, ale bez osvedčenia konkrétnych postupov a správania sa žalovaného, ktoré takúto obavu u žalobcu vyvolalo, nie je možné považovať podmienku prípadného ohrozenia exekúcie za splnenú. Odvolací súd v tejto súvislosti podporne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obo 144/97; zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 20/1998, v zmysle ktorého okrem existencie nároku musí však navrhovateľ osvedčiť i to, že bez predbežného (dnes zabezpečovacieho) opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečie zmarenia výkonu musí byť reálne a musí hroziť bezprostredne. Existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie predbežného opatrenia. Dôvodom môžu byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený. U dlžníka môže byť dôvodom jeho konanie, ktorého dôsledkom je zníženie majetku, ktorý je možné postihnúť pri výkone rozhodnutia, alebo ktoré inak podstatnou mierou negatívne ovplyvňuje jeho majetkové pomery. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca hodnoverným spôsobom neosvedčil, že by správanie žalovaného smerovalo k úmyselnému konaniu, ktorého výsledkom by došlo k zmenšeniu jeho majetku, a teda nepreukázal že by prípadná exekúcia mohla byť ohrozená.

41. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobca v danom prípade neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť práva a povinnosti medzi stranami nariadením zabezpečovacieho opatrenia. Pre účely vydania uznesenia o nariadení zabezpečovacieho opatrenia musí byť obava z ohrozenia exekúcie nevyhnutne osvedčená spôsobom zodpovedajúcim minimálne vysokej pravdepodobnosti existencie tvrdených skutočností, k čomu však v danom prípade zo strany žalobcu nedošlo. Existencia dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre zriadenie zabezpečovacieho opatrenia. Ani kolísanie hodnoty majetku žalovaného podľa účtovných závierok, nemôže bez ďalšieho osvedčiť prípadnú obavu žalobcu z ohrozenia exekúcie. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne poukázal na skutočnosť, že typickým znakom podnikateľského prostredia je jeho premenlivosť. Podnikanie je činnosť, pri ktorej podnikateľ svojou sústavnou činnosťou podstupuje riziko, ktoré so sebou výkon podnikateľskej činnosti prináša, a ktoré môže viesť ako k zisku, tak aj k strate, pričom skutočnosť, že podnikateľ nie je pri svojej podnikateľskej činnosti v aktuálnom období úspešný a nedosahuje zisk, alebo, že sa v dôsledku neúspešného podnikania ocitol v nepriaznivej finančnej situácii, môžu mať v premenlivom a dynamickom prostredí podnikania len dočasný charakter. Súd pritom poukázal na skutočnosť, že samotná ekonomická situácia žalovaného sa medzi rokmi 2019 a 2020 rapídny spôsobom nezhoršila. Žalobca vo svojom návrhu neosvedčil také úkony žalovaného, z ktorých by vyplýval zámer žalovaného ako povinného ukrátiť veriteľa (žalobcu) a ktoré by boli reálne spôsobilé vyvolať potrebu poskytnutia okamžitej súdnej ochrany záujmov oprávneného, ktoré by bez takéhoto súdneho zásahu mohli celkom zjavne utrpieť.

42. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie ignoruje pomerne rozšírený negatívny fenomén tzv. tunelovania obchodných spoločností a v tejto súvislosti opätovne poukazoval na konanie p. F.. Z. K. (konateľa spoločnosti žalovaného od 06.06.2019) aj v iných obchodných spoločnostiach, ktoré mal menovaný „vytunelovať“, resp. priviesť do platobnej neschopnosti, alebo ktoré spoločnosti sú v nepriaznivej hospodárskej situácii. Tvrdil, že žalobca najskôr dôveroval p. F.. Z. K. a až následne sa dozvedel o jeho nepoctivosti, keď s ním musel ukončiť spoluprácu. Odvolací súd uvedenú námietku považoval za nedôvodnú a v tomto smere prisvedčil názoru súdu prvej inštancie, že samotné ustanovenie konateľa K. nemôže byť dostatočným predpokladom pre vznik dôvodnej obavy

z vymožitelnosti uplatneného nároku. Jeho konanie v iných obchodných spoločnostiach v minulosti totiž nemá súvis s prejednávanou vecou a hoci je spôsobilé vyvodiť určitú povesť o osobe, súd nemôže rozhodovať na základe dojmov a hypotetických úvah vychádzajúcich z minulosti, ktoré sa navyše žiadnym spôsobom netýkajú žalovaného ako subjektu. Z tohto dôvodu by bolo za danej situácie nadbytočné, aby sa súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia vyjadroval ku každej z obchodných spoločností, v ktorých pôsobí alebo pôsobil F. Z. K.. Žalobca svoje tvrdenia o tom, že žalovaný s vysokou pravdepodobnosťou v súčasnosti prechádza procesom tzv. tunelovania predloženými dôkazmi, týkajúcimi sa priamo žalovaného, objektívne neosvedčil. Konajúci súd v tejto súvislosti dôvodne podotkol, že F. K. bol konateľom žalovaného aj v čase, keď žalobca ako zhotoviteľ vykonával dielo pre žalovaného ako objednávateľa a žalobca s ním ako zmluvný partner riadne spolupracoval. Ak teda žalobca poukazoval na ustanovenie tejto osoby za konateľa spoločnosti žalovaného, uvedená skutočnosť nemôže po viac ako 3 rokoch vzbudzovať bezprostredne hroziacu obavu z ohrozenia vymožitelnosti žalobcovho nároku.

43. Čo sa týka snahy žalovaného o predaj kaštieľa v Z. G. a vyjadrenej obavy žalobcu, že výťažok z predaja nehnuteľného a hnutel'ného majetku žalovaný rýchlo prevedie na spriaznené osoby, resp. iným spôsobom sa zbaví svojho majetku, čím by zmaril výkon exekúcie a tým aj uspokojenie pohľadávok žalobcu, odvolací súd uvádza, že snaha žalovaného o predaj kaštieľa v Z. G. nie je spôsobilá objektívne vyvolať obavu z úspešnosti budúcej exekúcie a potrebu poskytnutia okamžitej súdnej ochrany záujmov žalobcu. Súd prvej inštancie v tomto smere správne konštatoval, že predaj nemožno stotožňovať so snahou o zbavovanie sa majetku, a zároveň bonita spoločnosti sa nemeria množstvom nehnuteľností, ktoré má spoločnosť vo vlastníctve a peňažné prostriedky na účtoch (v prípade scudzenia kaštieľa), sú rovnako efektívne postihnuteľné výkonom exekúcie ako nehnuteľnosti, navyše, ak je predpoklad, že výška týchto peňažných prostriedkov bude vyššia ako hodnota zriadených záložných práv.

44. Odvolaciemu súdu je zrejmé, že žalobca vzhľadom na všetky ním uvedené argumenty má obavu, že jeho pohľadávka nebude uspokojená, alebo nebude uspokojená v celosti. Je zrejmé, že všetky uvedené skutočnosti môžu u žalobcu vyvolať obavu o úspešnosti prípadnej exekúcie, avšak takáto obava bez ďalšieho nemôže byť dôvodom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. V prípade obavy z ohrozenia exekúcie, predstavujúcej jednu z kumulatívnych zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 343 ods. 1 CSP, ide o kategóriu, ktorá nemôže byť založená len na subjektívnom vnímaní navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia, ale musí byť do najvyššej možnej miery objektivizovaná, t.j. v žiadnom prípade nepostačuje len samotné vyslovenie takejto obavy. Obava, že exekúcia bude ohrozená, musí byť reálna a musí hroziť bezprostredne.

45. Nad rámec uvedeného vo vzťahu k požadovanému nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva žalobcu k stavbe (kaštieľ) odvolací súd uvádza, že bez osvedčenia všeobecnej hodnoty majetku, na ktorý by malo byť zriadené záložné právo a vo vzťahu ku ktorému malo byť obmedzené dispozičné právo v zmysle navrhovaných zabezpečovacích opatrení, by nebolo možné, v prípade splnenia ostatných podmienok pre vyhovie návrhu posúdiť proporionalitu medzi hodnotou zabezpečených aktív a hodnotou pohľadávok navrhovateľa, teda primeranosť a proporionalitu zásahu. Platí totiž, že súd pri úvahe o nariadení neodkladného opatrenia (zabezpečovacieho opatrenia) musí zohľadniť aj tú skutočnosť, že v konaní o neodkladnom opatrení je povinný poskytnúť súdnu ochranu nielen strane, ktorá sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ale zároveň aj tej strane, voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje. Strana, proti ktorej neodkladné opatrenie smeruje, preto môže byť obmedzená iba do takej miery, aby neodkladné opatrenie nemalo za následok reálne znemožnenie ochrany jej oprávnených záujmov.

46. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy podstatné okolnosti vyplývajúce z návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a zistené skutočnosti posudzoval vo vzájomnej súvislosti, pričom dospel k záveru o nedôvodnosti podaného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje. K súdnym rozhodnutiam, na ktoré žalobca v odvolaní poukazoval, odvolací súd podotýka, že ide o rozhodnutia vydané v iných konaniach, medzi odlišnými sporovými stranami a s rozdielnymi skutkovými okolnosťami, pričom v zmysle § 193 CSP týmito rozhodnutiami odvolací súd v danom prípade nie je viazaný.

47. Odvolací súd dodáva, že k vydaniu uznesenia o zamietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia došlo dňa 20.06.2022, pričom skutočnosť, na ktorú poukázal v odvolaní žalobca (t.j. uloženie

účtovnej závierky žalovaného za rok 2021 v registri účtovných závierok), nastala po vydaní uznesenia súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, konkrétne dňa 30.06.2022, a teda odvolací súd na ňu v súlade s § 329 ods. 2 CSP v spojení s § 344 CSP neprihliada.

48. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

49. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava II č.k. 25Cb/213/2021-384 zo dňa 20.06.2022 v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

50. Odvolací súd nerozhodoval o náhrade trov odvolacieho konania, pretože žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia po začatí konania vo veci samej a o nároku na náhradu trov konania o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP).

51. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).